

720.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 12 grudnia 1930 r.

o wykonywaniu rybołówstwa morskiego.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. w przedmiocie zniesienia Ministerstwa b. Dzielnicy Pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 247) i zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 grudnia 1927 r. o przekazaniu spraw rybołówstwa morskiego Ministrowi Przemysłu i Handlu (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 5, poz. 33), §§ 99, 106, 107, 110, 124 ustawy o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 r. (zb. ustaw pruskich str. 55) oraz § 136 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (zb. ustaw pruskich str. 195) zarządzam co następuje:

I. Karty rybackie.

§ 1. Osoby wykonywujące połów ryb na morskich wodach przybrzeżnych obowiązane są w czasie połowu posiadać przy sobie kartę rybacką.

§ 2. Karty rybackie dla obywateli polskich wydaje Morski Urząd Rybacki, zaś dla osób nie posiadających obywatelstwa polskiego — wojewoda pomorski.

Karty rybackie są wydawane na rok kalendarzowy.

II. Oznaczenie narzędzi i statków.

§ 3. Wszelkie narzędzia rybackie wystawione na morzu winny być przez rybaków oznaczone.

Połączone między sobą w rzędy sieci lub haczyki powinny posiadać na obu końcach rzędu sztandarki, wystające przynajmniej 1 mtr ponad wodą z chorągiewkami dowolnej barwy. O ile do jednego końca rzędu sieci umocowany jest statek rybacki, wystawianie sztandarku na tym końcu jest zbędne. Inne narzędzia jak takle, sieci obchodne i wężerze (żaki) wystawiane pojedynczo powinny być oznaczane pływakami, lub w inny zwyczajowo przyjęty sposób.

Morski Urząd Rybacki może wydawać zarządzenia, dotyczące oznaczania czy to pojedynczych czy też połączonych z sobą narzędzi połowu.

§ 4. Wszystkie statki rybackie powinny mieć z obu stron w odległości 1.50 mtr od dzioba statku wyraźne litery, oznaczające w skróceniu miejsce zamieszkania rybaka oraz liczbę rozpoznawczą. Te same znaki powinny być umieszczone z obu stron na środku wielkiego żagla ponad najwyższym rabandem.

Litery i liczby powinny być białe na ciemnym tle lub czarne na białym tle. Wysokość oznak może być mniejsza od 25 cm na statku, a 30 cm na żaglu, a szerokość ich winna stanowić 1/5 wysokości. Litery mają być łacińskie, a liczby arabskie. Otwarte i półkryte łodzie długości do 6 mtr mogą mieć

oznaki wielkości 10 cm umieszczone w odległości 1 mtr od dzioba.

Oznaki w literach i liczbach ustala dla każdej miejscowości Morski Urząd Rybacki.

§ 5. Umieszczenie nazwy statku nie uważa się za oznakę.

Zmiana, zamazywanie, zasłanianie, lub zatajanie w inny sposób oznak statku jest wzbronione.

III. Ochrona ryb.

§ 6. Ustanawia się rybny obwód ochronny przed ujściem rzek Redy i Strzemienia oraz trzy obwody tarliskowe w zatoce Puckiej.

Przed ujściem Redy i Strzemienia ustala się obwód ochronny w następujących granicach: północna — od punktu położonego na brzegu morza i znajdującego się o 100 metrów na północ od zabudowań Derca w miejscowości Beka, długości 1 km w kierunku wschodnim do punktu 54° - 39' - 20" szerokości północnej i 18° - 20' - 30" długości wschodniej od Greenwich; wschodnia — od tego punktu linja w kierunku na południe do zachodniej ściany budynku szkolnego w Rewie. Południową i zachodnią granicę obwodu tworzy linja brzegowa.

W zatoce Puckiej ustala się trzy tarliska ochronne o następujących granicach:

a) trójkątny obszar wód przy Osłaninie, odgraniczony od południa linją ciągnącą się od pływającej beczki czerwonej B w kanale Deepke, w kierunku znaku, ustawionego na prawym brzegu kanału Strzemień; od północnego wschodu — linją od tejże beczki do Rzucewskiego przylądka i od zachodu — linją wybrzeża,

b) trójkątny obszar wód przy półwyspie hel skim, pomiędzy wsiami Chałupy i Kuźnica, odgraniczony od południa linją, ciągnącą się od niebieskopomalowanej beczki, ustawionej na kotwicy przy zachodnim zboczu rewy czyli ławicy, w dwumilowej odległości od Kuźnicy; od północy — dwiema tablicami na słupach z napisem „Tarlisko ochronne” i ze strzałami w kierunku beczki. Jedna z tablic stoi przy wsi Kuźnica, druga — mniej więcej o 1 km na zachód od wsi Chałupy,

c) obszar wód, mający kształt odcinka koła przy ujściu Plutnicy, odgraniczony z jednej strony linją wybrzeża, a z drugiej — linją, która łączy kościół katolicki w Pucku z tablicą, ustawioną na wschodnim stoku Gnieźdzewskiej Góry.

§ 7. Uprawianie rybołówstwa w obwodzie przed ujściem Redy i Strzemienia wzbronione jest w przeciągu całego roku, zaś w obwodach zatoki Puckiej w czasie od 15 kwietnia do 14 czerwca.

W zależności od warunków atmosferycznych może być skrócony czas ochronny dla obwodów w zatoce Puckiej lub też udzielone zezwolenie na połów w tym czasie, jednakże tylko narzędziami zastawnymi.

§ 8. Połów ryb włokiem dennym w miejscach, w których głębokość morza nie przekracza 20 mtr — jest wzbroniony.

Ponadto w zatoce Puckiej na północ od linii łączącej Nowe Obłuże z latarnią morską w Jastarni połów ryb włokiem dennym jest wzbroniony całkowicie, zaś na południe od tej linii aż do granicy wód przybrzeżnych — w czasie od 1 listopada do 1 marca.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie dotyczą połowów, wykonywanych na obszarze wód przybrzeżnych włokami dennymi, nie ciągniętymi przez statki (cezy ręczne, niewody brzegowe).

§ 9. Zabrania się łowienia niżej wyszczególnionych ryb, o ile długość ich, mierzona od początku głowy do najdłuższego końca płetwy ogonowej, wynosi mniej niż:

100 cm u jesiotra — (<i>Acipenser sturio</i>)
35 „ „ węgorza — (<i>Anguilla vulgaris</i>)
35 „ „ łososia — (<i>Salmo salar</i>)
35 „ „ troci — (<i>Salmo trutta</i>)
28 „ „ siei — (<i>Coregonus lavaretus</i>)
18 „ „ storni — (<i>Pleuronectes flesus</i>)
18 „ „ gładzicy — (<i>Pleuronectes platessa</i>)
18 „ „ gładzica-limanda — (<i>Pleuronectes limanda</i>)
18 „ „ skarp — (<i>Rhombus maximus</i>)
15 „ „ okonia — (<i>Perca fluviatilis</i>)
15 „ „ płoci — (<i>Leuciscus rutilus</i>).

§ 10. Zabrania się łowienia w czasie oznaczonym poniżej (czas ochronny) ryb następujących:
jesiotra — od 1 lipca do 31 sierpnia
siei — od 20 października do 15 listopada
gładzicy (*Pleuronectes platessa*) — od 1 lutego do 31 marca.

§ 11. Ryby złowione przypadkowo w czasie ochronnym lub nie posiadające najniższej ustalonej miary powinny być natychmiast po złowieniu wpuszczone do wody z zastosowaniem wszelkich środków ostrożności, aby nie posnęły.

§ 12. Ryby złowione przypadkowo w czasie ochronnym lub nie posiadające najniższej ustalonej miary, o ile były wydobyte z wody w stanie śniętym, mogą być użyte na potrzeby załogi statku rybackiego, jednakże w ilości nie większej jak 1 kg na osobę. Pozostała ilość śniętych ryb może być przeznaczona na cele dobroczynne w sposób wskazany przez Morski Urząd Rybacki.

§ 13. Łowienie ryb w niedzielę, od godz. 9-ej do godz. 18-ej jest wzbronione (ochrona niedzielna).

Za połów ryb nie uważa się pozostawienie w wodzie wszelkiego rodzaju narzędzi zastawnych (sieci, haczyków, wężerzy i pławnic obchodnych).

Ochrona niedzielna nie dotyczy rybołówstwa na morzu poza wodami przybrzeżnymi, jak również łowienia ryb wędką ręczną.

§ 14. Łowienie ryb przy pomocy ości, bodorów i innych podobnych narzędzi jest wzbronione z wyjątkiem wypadków przewidzianych w ustępie 3.

Ryby posiadające jedną lub więcej ran kłutych uznaje się za złowione zabronionymi narzędziami.

W wyjątkowych wypadkach może być udzielone zezwolenie poszczególnym osobom na połów ryb narzędziami wymienionymi w ustępie 1-ym, jednakże tylko w czasie od 15 października do 14 marca.

§ 15. Ustala się dla sieci zastawnych i pławnych następujące najmniejsze rozmiary oczek, mierząc je w stanie mokrym od środka jednego węzła do środka drugiego:

- a) dla pławnic na łososie i trocie — 35 mm
- b) dla sieci na płastugi (flądry) — 45 mm
- c) dla sieci do połowu śledzi — 18 mm
- d) dla sieci do połowu szprotów — 11 mm.

Ponadto wzbroniony jest połów płastug włokami dennymi o oczkach mniejszych niż 45 mm. Za połów płastug uznaje się połów, gdy zdobycz całkowita lub z jednego zaciągu zawiera więcej niż połowę płastug licząc w sztukach.

§ 16. O ile nie mają zastosowania postanowienia § 12, ryby złowione w czasie ochronnym nie mogą być w tymże czasie przechowywane lub przewożone, wyladowywane na brzeg, wystawiane na sprzedaż i nabywane.

Taki sam zakaz stosuje się do ryb, nie odpowiadających ustalonej dla nich najniższej mierze, oraz ryb złowionych zabronionymi narzędziami, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 14 ust. 3.

§ 17. Postanowienia §§ od 6 do 12 i § 15 nie mają zastosowania do połowów wykonywanych dla celów naukowych. Połowcy takie mogą się odbywać po ich zgłoszeniu i stwierdzeniu charakteru naukowego przez Morski Urząd Rybacki.

IV. Przepisy porządkowe i końcowe.

§ 18. Narzędzia rybackie nie mogą być rozstawiane na drogach wodnych w sposób tamujący ruch statków.

Postanowienie powyższe stosuje się do następujących obszarów wodnych:

1) Obszar redy w Gdyni:

- a) Granica północna o długości 1,50 mili morskiej, biegnąca od brzołu w morze po linii latarnie morskie Oksywie i Hel.
- b) Granica południowa o długości 2 mil morskich, biegnąca od brzołu w morze po linii rzeczywistej Ost do kościoła katolickiego w Gdyni.
- c) Granica wschodnia: linja zamykająca końcowe punkty granic północnej i południowej, a przechodząca przez pławę, która oznacza wejście na redę i do portu gdyńskiego.

2) Obszar redy w Helu:

- a) Granica północna, biegnąca na 500 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 256° od punktu na brzołu, w którym rozpoczyna się molo portowe.
- b) Granica południowa, biegnąca na 500 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 256° od punktu na brzołu po linii pali dawnego pomostu kuracyjnego.

- c) Granica zachodnia, prosta linja, zamykająca końcowe punkty granic północnej i południowej.

3) Obszar wodny w Orłowie:

- a) Granica północna, biegnąca na 400 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 109° od punktu na brzołu odległego o 100 mtr na północ od przystani.
- b) Granica południowa, biegnąca na 400 mtr w morze w kierunku rzeczywistym 109° od punktu na brzołu odległego o 200 mtr na południe od przystani.
- c) Granica wschodnia — linja prosta, zamykająca końcowe punkty granicy północnej i południowej.

4) Obszar kanału Deepke:

Obszar wodny szerokości 150 mtr — ograniczony z dwóch stron wejściami pławami do kanału Deepke. Podłużną oś tego obszaru stanowi linja nabieżników w Oslaninie.

5) Port i reda w Pucku:

- a) Granica zachodnia — przedłużenie w prostej linii zachodniej ściany portu w kierunku rzeczywistym 358° na odległość 0,75 mili morskiej.
- b) Granica wschodnia — od małego pomostu przy parku, szerokość geograficzna 54° 43' 23" N. prosta linja w kierunku rzeczywistym 33°5' na odległość 0,75 mili morskiej.
- c) Granica północna — prosta linja, łącząca końcowe punkty granicy zachodniej.

6) Rozewie:

Przed pomostem w kierunku rzeczywistym NO-SW strefa szerokości 80 mtr aż do głębokości 9 — 10 mtr, licząc od brzołu w morze.

7) Port i reda w Jastarni:

Obszar wodny w Jastarni, obejmujący: a) port rybacki, b) kanał wejściowy oraz c) podejście do kanału — w granicach następujących:

- a) linja nadbrzeży portowych,
- b) kanał od portu do latarni wejściowej, zamknięty linjami biegnącymi równoległe do osi podłużnej kanału, w odległości 50 mtr od tej osi,
- c) podejście do kanału: przestrzeń w promieniu 150 mtr od latarni wejściowej.

§ 19. Osoby uprawiające rybołówstwo winny przestrzegać kolejności i porządku połowów, ustalonych przez Morski Urząd Rybacki z uwzględnieniem istniejących zwyczajów.

§ 20. Każdy, kto wykonywa połów, obowiązany jest na wezwanie straży rybackiej zatrzymać się i na jej żądanie winien natychmiast okazać kartę rybacką.

§ 21. Kierownicy statków rybackich winni na dany przez straż rybacką sygnał natychmiast statek zatrzymać i w razie potrzeby stanąć na kotwicy aż do chwili otrzymania pozwolenia na dalszą jazdę.

Żądaniem zatrzymania statku jest podany ze statku dozorczego czterokrotny sygnał dźwiękowy, jednorazowe oddanie strzału, lub kilkakrotne podnoszenie i opuszczanie bandery w dzień, a latarni w nocy.

§ 22. Kierownicy statków rybackich obowiązani są udzielać straży rybackiej wszelkiej pomocy w czasie sprawowania jej czynności. W szczególności obowiązani są brać na pokład funkcjonariuszów straży dla wykonania ich obowiązków służbowych oraz dowozić ich zpowrotem na ląd.

§ 23. Wszelkie wykroczenia przeciwko postanowieniom niniejszego rozporządzenia oraz zarządzeniom, które w jego granicach wyda Morski Urząd Rybacki, podlegają grzywnie do 100 zł, o ile nie podlegają karom oznaczonym w §§ 125 — 128 pruskiej ustawy o rybołówstwie z dnia 11 maja 1916 r. (zb. ustaw pruskich str. 55).

§ 24. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra b. Dzielnicy Pruskiej z dnia 17 marca 1922 r. w przedmiocie odbywania połowów na morskich wodach przybrzeżnych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 246).

Minister Przemysłu i Handlu: *A. Prystor*
